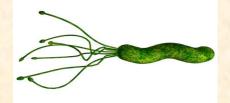
Ο ρόλος του Ελικοβακτηριδίου του πυλωρού στις γαστρικές και εξωγαστρικές παθήσεις σήμερα: Τι πρέπει να γνωρίζει ο μη γαστρεντερολόγος

Καθηγητής Ιωάννης Κ. Τριανταφυλλίδης MD, PhD, MACG, FEBG

European Helicobacter and Microbiota Study

Group EHMSG

XXIXth International Workshop on Helicobacter & Microbiota in Inflammation & Cancer

in conjunction with the EAGEN Postgraduate Course "Gastrointestinal Microbiota in Health and Disease. What is the current evidence?"

> Magdeburg, Germany September 15 - 17, 2016

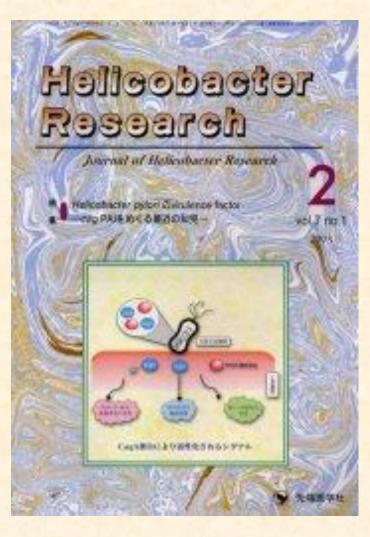

CONTON: DAVID S. GRARAM, M.D.

The Year in Helicobacter 2003

Ganet Editors Poles Vialischerinse Franz in Mitgened Pores Michaeli Adday Price an Infadi of the Tampeon Helicobacter Stath Georg

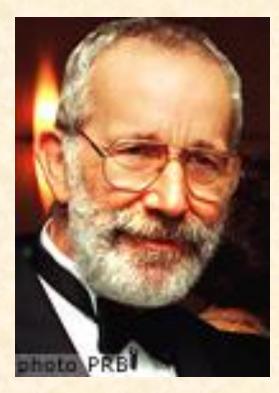

The Nobel Prize in Physiology or Medicine 2005

"for their discovery of the bacterium *Helicobacter pylori* and its role in gastritis and peptic ulcer disease"

Barry J. Marshall Australia b. 1951

J. Robin Warren Australia b. 1937

Famous people with Hp

- Ayatollah Khomeini; (died from intestinal bleeding, most Iranians have Hp).
- Lorne Green; (Of Bonanza fame. Died from peptic ulcers and pneumonia complication).
- James Joyce; (Family history of stomach cancer and died of a perforated ulcer). Most people born before 1940 would have had Hp as adults, especially in Ireland.
- George Bush; (At one time in the 60's had a duodenal ulcer; lots of men in the CIA have Hp because they have lived overseas, particularly Latin America)
- Pope John Paul II; (Had gastric bleeding in the 1980's. Most Popes have Hp).

Το Ελικοβακτηρίδιο του πυλωρού συνδέεται με:

Γαστρικές και εξωγαστρικές παθήσεις

H. pylori infection is directly associated with:

• PUD

•

•

-lifetime risk 3% in US, 25% Japan
-eradication provides long-term cure
Gastric carcinoma
-strong evidence of increased risk 0.1-3%
-unclear whether eradication reduces the risk
of gastric cancer

MALT lymphoma

 $-72\% \rightarrow 98\%$ of MALT lymphoma infected with *H. pylori*

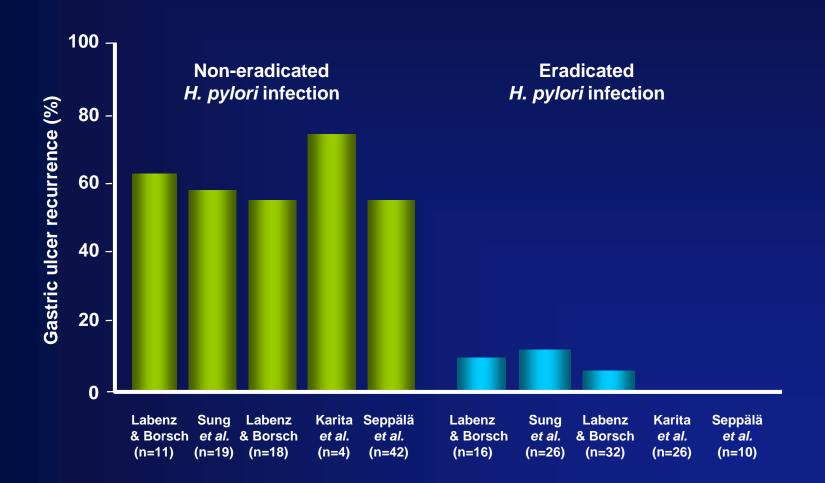
Duodenal Ulcer (DU)

Gastric Ulcer (GU)

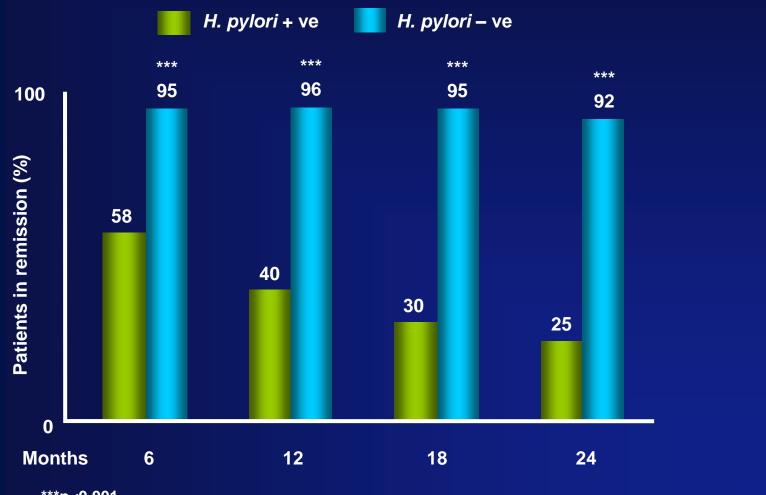

H. pylori eradication reduces recurrence in gastric ulcer

Hopkins et al., Gastroenterol 1996; 110: 1244-52.

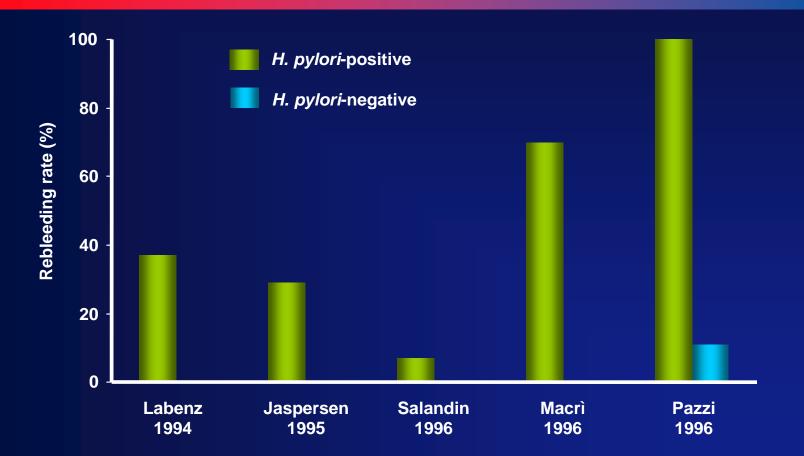
Eradication of *H. pylori* almost eliminates duodenal ulcer recurrence

***p<0.001

Huang et al., Am J Gastroenterol 1996, 91: 1914.

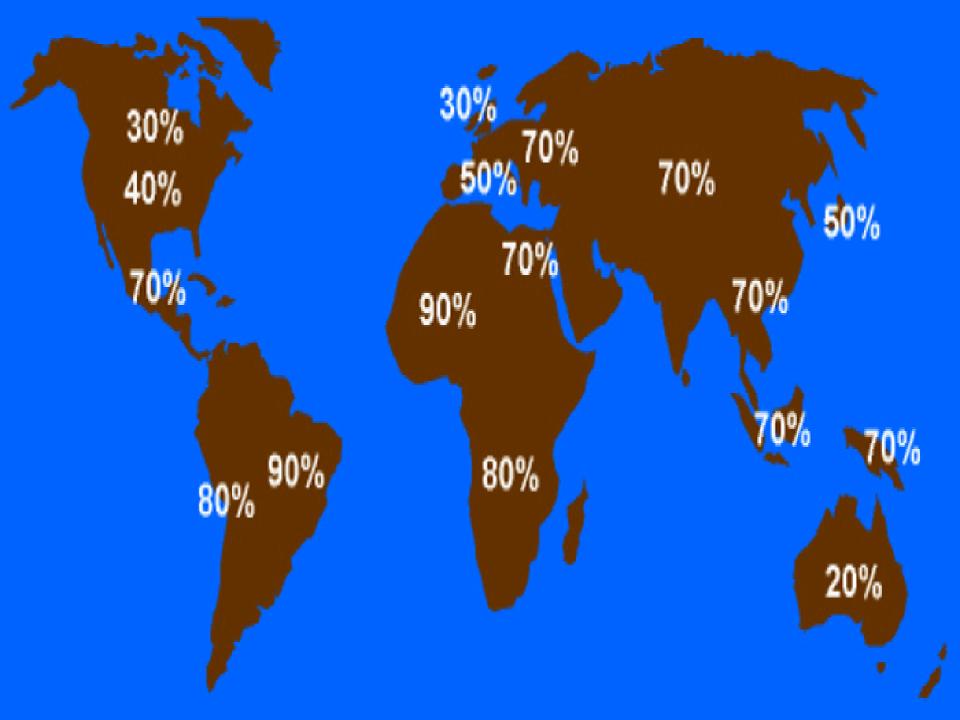
Rebleeding rates of peptic ulcer after treatment for *H. pylori*

Labenz et al., Digestion 1994; **55:** 19–23; Jaspersen et al., Gastrointestinal Endosc 1995; **41**: 5–7.; Salandin et al., Gastroenterology 1996; **110:** A248; Macri et al., Gut 1996; **39**(Suppl 3): A143; Pazzi et al., Gastroenterology 1996; **110:** A248; Macri et al., Gut 1996; **39**(Suppl 3): A143; Pazzi et al., Gastroenterology 1996; **110:** A248; Macri et al., Gut 1996; **39**(Suppl 3): A143; Pazzi et al., Gastroenterology 1996; **110:** A248; Macri et al., Gut 1996; **39**(Suppl 3): A143; Pazzi et al., Gastroenterology 1996; **110:** A248; Macri et al., Gut 1996; **39**(Suppl 3): A143; Pazzi et al., Gastroenterology 1996; **110:** A248; Macri et al., Gut 1996; **39**(Suppl 3): A143; Pazzi et al., Gastroenterology 1996; **110:** A248; Macri et al., Gut 1996; **39**(Suppl 3): A143; Pazzi et al., Gastroenterology 1996; **110:** A248; Macri et al., Gut 1996; **39**(Suppl 3): A143; Pazzi et al., Gastroenterology 1996; **110:** A248; Macri et al., Gut 1996; **39**(Suppl 3): A143; Pazzi et al., Gastroenterology 1996; **110**: A248; Macri et al., Gastroenterology 1996; **110**; A248; Macri et al., Gastroenterology 1996; **110**; A248; Macri et al., Gastroenterology 199

Epidemiology

- H. pylori infection occurs worldwide
- Prevalence varies greatly among countries and population groups
- 20 50% prevalence in middle age adults in industrialised countries
- >80% prevalence in middle age adults in developing countries
 - (may reflect poorer living conditions)

Transmission

Oral ingestion of bacterium within families (esp children) person-person contact faecal-oral transmission ?role of waterborne transmission

Usually contracted in the first 2 years of life

Site of infection

- Highly adapted organism that lives only on gastric mucosa
- Gastric antrum is the most favoured site
- Present in the mucus that overlies the mucosa

Course of infection

 After several days incubation period, patients suffer mild attack of acute gastritis -abdominal pain
 -nausea
 -flatulence
 -bad breath

Symptoms last about 2/52 but hypochlorhydria can last up to one year

Possible risk factors for infection with *H. pylori*

Age

 Rapid acquisition in childhood in developing countries

Country of exposure

 Higher rates of seropositivity in developing countries

Income

 Income inversely related to seropositivity

Gender

 Similar incidence of infection

Family

 Intrafamilial clustering? Spouse–spouse/ gastro-oral transmission?

Alcohol

- No increased risk
- Blood group
 - Most studies indicate no association
- Smoking
 - No increased risk

Logan & Walker, *BMJ* 2001; **323**: 920–2. Report of the Digestive Health Initiative, *Gastroenterol* 1997; **113**: S4–8.

Μορφολογικά χαρακτηριστικά του Ελικοβακτηριδίου

Gram-negative spiral bacillus

Fastidious in terms of **growth requirements** :strictly micro-aerophilic :require CO₂ for growth :on charcoal medium

Has a tuft of sheathed unipolar **flagella;** specially adapted to colonise mucous membranes Hallmark of the species is production of **urease** enzyme

-urease breaks urea down to Co2+NH3
-ammonia is a strong base
-process helps *H. pylori* survive strongly
acidic stomach conditions

Very **fragile** (a point of importance when referring samples to the lab)

ΠΑΘΟΓΕΝΕΣΗ ΤΗΣ ΛΟΙΜΩΞΗΣ

The outcome of infection by *H. pylori* reflects an interaction between:

Strain virulence

Environmental factors

Host genotype

Flagella

bacterial mobility & chemotaxis to colonize under mucosa

Urease

neutralize gastric acid gastric mucosal injury (by ammonia)

Lipopolysaccharides

adhere to host cells inflammation

Outer proteins

adhere to host cells

host cell

- vacuolating toxin (vacA)

gastric mucosal injury

Type IV secretion system

pilli-like structure for injection of effectors

Secretory enzymes

 mucinase, protease, lipase gastric mucosal injury

Effectors (cagA e.t.c)

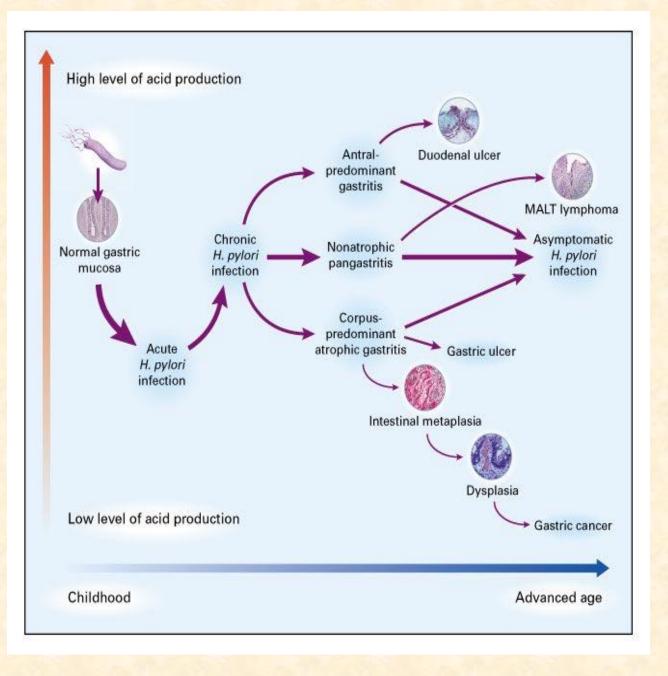
actin remodelling, IL-8 induction, host cell growth and apoptosis inhibition

Pathogenetic properties of Hp

- Adheres to gastric epithelium
- >- Lives within mucous gel layer overlying gastric epithelium
- Penetrates intercellular junctions
- Invades gastric glands and canaliculi of parietal cells
- Produces cytotoxins that play role in pathogenicity
- Induces epithelial cytolysis and disrupts intercellular junctions
- Increases permeability of mucous layer to hydrogen ions and pepsin
- >- Enables gastric acid and pepsin to create ulcer craters
- Evades host immune defenses
- Damages tissue
- Secretes urease to produce ammonia, which protects it from gastric acid

Despite a substantial ab response, infxn and chronic gastritis persist

After decades
there may be
progression to
atrophic gastritis
(conditions which
are inhospitable for
the bacteria) and
numbers reduce

Pattern of gastritis	Gastric histology	Duodenal histology	Acid secretion	Clinical condition
Pan-gastritis	 Chronic inflammation Atrophy Intestinal metaplasia 	• Normal	Reduced	 Gastric ulcer Gastric cancer
Antral- predominant	 Chronic inflammation Polymorph activity 	 Gastric metaplasia Active chronic inflammation 	Increased	 Duodenal ulcer

Diagnostic tests for *H. pylori*

Laboratory diagnosis Non-invasive tests

- Serology : detect an immune response by examining a blood sample for abs to the organism (ELISA)
- Urea breath test : a urea solution labelled with C14 isotope is given to pt. The Co2 subsequently exhaled by the pt contains the C14 isotope and this is measured. A high reading indicates presence of *H. pylori*.

Conditions that can reduce the sensitivity of 13C-urea UBT and SAT

Use of antibiotics during the previous month
 Inability to stop proton pump inhibitors for at least 2 weeks

Bleeding ulcer

Atrophic gastritis

Gastric malignancies

Statement

 13C-UBT is the best test for the non-invasive Hp diagnosis with a 96% sensitivity and a 93% specificity.

Both 13C-UBT and monoclonal SAT have shown high diagnostic accuracy in both the pre- and post-*Hp* treatment setting. Faecal antigen test : detect Hp antigens in faecal specimens

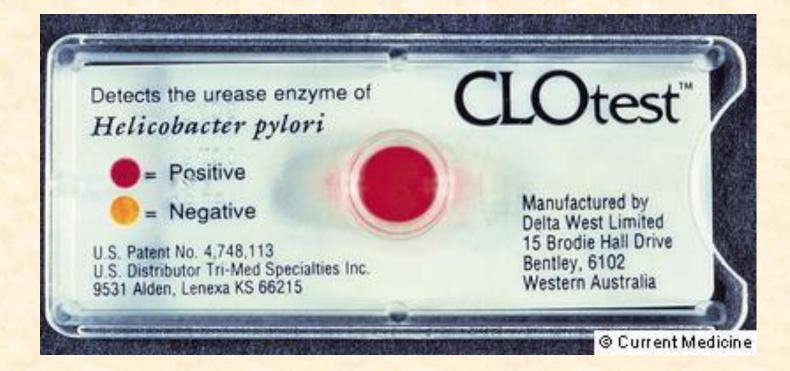
Polymerase chain reaction: can detect Hp within a few hours. Not routine in clinical use.

Invasive testing

Histological examination of biopsy specimens of gastric/duodenal mucosa take at endoscopy

CLO-test [®] : based again on ureaseproduction by the organism->NH₃ production->rise in pH=>change in the colour indicator of the kit

> -High sensitivity and specificity -Prompt result

Invasive testing

Culture :

-no more sensitive than skilled microscopy of histological sections
-used for antibiotic resistance testing
-requires selective agars and incubation periods

Statements

- Culture with antimicrobial susceptibility testing is limited to few centres. Therefore, it cannot be considered a routine investigation.
- Molecular tests may be a valid alternative for detecting clarithromycin and/or fluoroquinolone resistance on gastric biopsies.

Gastric-biopsy specimen showing *Hp* adhering to gastric epithelium and underlying inflammation

Test	Advantages	Disadvantages	
Nonendoscopic			
Serologic test	Widely available; the least expensive of available tests	Positive result may reflect previous rather than current in- fection; not recommended for confirming eradication	
Urea breath test	High negative and positive predictive values; useful before and after treatment	False negative results possible in the presence of PPIs or with recent use of antibiotics or bismuth preparations; considerable resources and personnel required to perform test	
Fecal antigen test	High negative and positive predictive values with monoclonal-antibody test; useful before and after treatment	Process of stool collection may be distasteful to patient; false negative results possible in the presence of PPIs or with recent use of antibiotics or bismuth preparations	
Endoscopic			
Urease-based tests	Rapid, inexpensive, and accurate in selected patients	False negative results possible in the presence of PPIs or with recent use of antibiotics or bismuth preparations	
Histologic assessment	Good sensitivity and specificity	Requires trained personnel	
Culture	Excellent specificity; provides opportunity to test for antibiotic sensitivity	Variable sensitivity; requires trained staff and properly equipped facilities	

* PPI denotes proton-pump inhibitor.

"Medical care must be provided with the utmost efficiency. To do less is a disservice to those we treat, and an injustice to those we might have treated"

William Osler, MD

Απόλυτες ενδείξεις εφαρμογής θεραπείας εκρίζωσης Η. *pylori*

πεπτικό έλκος (δωδεκαδακτυλικό ή γαστρικό)

 MALT λέμφωμα
 ατροφική γαστρίτιδα
 μετεγχειρητικά σε καρκίνο στομάχου

 πρώτου βαθμού συγγένεια με ασθενείς με καρκίνο στομάχου
 στομάχου
 σε περίπτωση επιθυμίας του ίδιου ασθενούς

HP and dyspepsia

- Hp test-and-treat for the initial management of uninvestigated dyspepsia in young patients without alarm signs or symptoms (i.e. unintentional weight loss, iron-deficiency anaemia, gastrointestinal bleeding, dysphagia).
- European guidelines recommend this strategy in countries where *Hp* prevalence is higher than 20%. In Greece the *Hp* prevalence in adults is around 40-50%. Thus, a test-and-treat strategy is recommended.

Hp & GERD

- Protective role of Hp against GORD (gastric acid reduction)
- Lower prevalence of *Hp* in GORD patients including those with Barrett's esophagus or esophageal adenoCa.
- Increased prevalence of reflux oesophagitis after *Hp* eradication in contrast with a previous meta-analysis showing no association between *Hp* eradication and development of new cases of GORD.
- Hp eradication does not seem to exacerbate the disease in patients with GORD.
- Long-term PPI therapy seems to be associated with an increased risk of developing gastric precancerous conditions, such as corpus atrophic gastritis.

HP & NSAIDs/ASA

 Hp infection is associated with an increased risk of gastroduodenal ulcers in NSAID and ASA users.

- Hp should be searched and eradicated in all NSAID or ASA users with a history of peptic ulcer disease.
- An Hp test-and-treat may be considered in NSAID/ASA users with multiple risk factors for upper gastrointestinal bleeding (e.g. combined NSAIDs and ASA, or concomitant anticoagulant therapy clopidogrel or use of CS)

Long-term NSAIDs/ASA use

- Hp eradication seems to be more beneficial before starting long-term NSAIDs/ASA treatment. After Hp eradication these patients still require continuous PPI treatment.
- There are no studies on subjects who chronically use CS (i.e., patients with IBD or rheumatologic diseases). The problem whether this subgroup of patients could benefit from *Hp* eradication remains open.

Most frequently used agents in anti-*H. pylori* regimens

PPIs

- Ranitidine bismuth citrate (RBC)
- Amoxicillin
- Macrolides (e.g. clarithromycin)
- Nitroimidazoles (e.g. metronidazole)
- Tetracycline
- Bismuth

Gisbert et al., Curr Opin Gastroenterol 2001; 17(Suppl 1): S47–54.

Causes of treatment failure

- Antibiotic resistance
- Lack of patient compliance
- Inadequate eradication regimen
- Disease entity
- Smoking
- Geographical area

Pilotto & O'Morain, *Curr Opin Gastroenterol* 2000; **16**(Suppl 1): S11–18. Harris & Misiewicz, *BMJ* 2001; **323**: 1047–50. Perri *et al.*, *Aliment Pharmacol Ther* 2001; **15**: 1023–9. Pilotto, *Drugs Aging* 2001; **18**: 487–94.

Drug Resistance

 Tetracycline and amoxicillin resistance are less than 1% for tetracycline and 1%-3% for amoxicillin, and thus they remain incredibly good drugs.

 Resistance is up to 67%-82% for clarithromycin and 52%-77% for metronidazole. Thus, the effectiveness of these drugs has been drastically reduced.

Basic principles of treatment

Dose of PPI

 High dose PPI (twice a day) is more effective than standard dose (antibiotic minimum inhibitory concentration is affected by intragastric pH).

Retreatment after a previously failed regimen

 Retreatment is required when treatment failure is demonstrated, and cannot be performed on the sole basis of symptoms persistence. The failure of a clarithromycincontaining first-line therapy is very likely to be associated with a primary or acquired clarithromycin resistance. Therefore, in these cases the use of clarithromycin in a second-line treatment is strongly discouraged for the high probability of failure.

Use of other antibiotics

 Cephalosporins, quinolones other than levofloxacin (i.e. moxifloxacin), some tetracyclines (doxycyclin) should not be used in *Hp* treatment for their poor effectiveness (<80%).

Therapeutic regimen	Duration	Drugs and doses		
First-line therapy				
Clarithromycin- containing triple therapy	14 days	 PPI, standard dose twice a day Clarithromycin, 500 mg twice a day Amoxicillin, 1000 mg twice a day, or Metronidazole or tinidazole, 500 mg twice a day 		

Therapeutic regimen	Duration	Drugs and doses
Sequential therapy	10 days:	- PPI, standard dose twice a day
	First 5 days	- Amoxicillin, 1000 mg twice a day,
	Followed by 5 days	- PPI, standard dose twice a day
		- Clarithromycin, 500 mg twice a day
		- Metronidazole or tinidazole, 500 mg twice a day

Therapeutic regimen Duration

Concomitant therapy 10 days (non-bismuth quadruple) - PPI, standard dose twice a day

Drugs and doses

- Clarithromycin, 500 mg twice a day

- Amoxicillin, 1000 mg twice a day

- Metronidazole or tinidazole, 500 mg twice a day

One of the following regimens should be used as first-line treatment:

- Standard 14-day PPI-based clarithromycincontaining triple therapy.
- Io-day sequential therapy
- 10-day concomitant therapy (non-bismuth quadruple).

Statements

First-line treatment

- Over the last decade the efficacy of standard 7-day PPI-based triple therapy (PPI + clarithromycin + amoxicillin or metronidazole) has fallen to unacceptably low rates due to the increased prevalence of clarithromycin resistance.
- A systematic review and meta-analysis of 45 studies showed that a 14-day clarithromycin-containing triple therapy was more effective than 10- and 7-day regimens yielding an overall eradication rate >80%.

- The standard **10-day sequential therapy** has shown high efficacy in first-line Hp treatment yielding eradication rates of about 90%. This regimen seems to be able to overcome the issue of clarithromycin resistance.
- A recent systematic review and meta-analysis of 46 RCTs showed that sequential therapy was superior to 7- and 10-day triple therapy, but similar to 14-day triple therapy. The efficacy of sequential therapy was also similar to 10-day concomitant (non-bismuth quadruple) therapy.
- A high eradication rate with the so-called "hybrid" therapy, which includes a 14-day treatment with PPI and amoxicillin and the addition of clarithromycin and metronidazole during the second week.

Drugs and doses

Second-line therapy		
Levofloxacin- containing triple	10 days	- PPI, standard dose twice a day
therapy		- Levofloxacin, 500 mg once a day or 250 mg twice a day
		- Amoxicillin, 1000 mg twice a day

Bismuth-containing quadruple therapy	nerapy uth is	- PPI, standard dose twice a day
(when bismuth is available)		- Bismuth salts, four times a day
uvuluoic)		- Tetracycline, 500 mg three times a day
		- Metronidazole, 500 mg three times a day

Use of levofloxacin

 The use of levofloxacin in first-line therapy should be discouraged, due to its important role in secondline regimens.

 Indeed, the strategy using a clarithromycincontaining therapy as initial treatment and a levofloxacin-containing therapy as rescue regimen achieved higher eradication rates than the opposite sequence.

Second-line treatment

- Current European guidelines recommend as second-line treatment either bismuth-containing quadruple therapy or 10-d levofloxacin-containing triple therapy.
- A recent meta-analysis of RCTs supports the use of a 10-d levofloxacin-containing triple therapy as a simple secondline therapy for Hp eradication.
- Triple therapy with PPI + levofloxacin + amoxicillin is not inferior in terms of efficacy to the more complex bismuthcontaining quadruple therapy, providing cure rates of 88%.
- The incidence of side effects is lower with levofloxacincontaining triple therapy than with bismuth-containing quadruple therapy.

Second-line treatment

- When considering levofloxacin dosage, a sub-group analysis showed no significant difference in effectiveness between 500 mg (either once a day or 250 mg twice a day) and 1000 mg (500 mg twice a day) regimens, so that the low-dose regimen should be preferred.
- Approaches to improve Hp eradication may include extending therapy duration. When available, bismuthcontaining quadruple therapy represents a valid alternative second-line treatment for Hp infection.
- With respect to duration, 14-day treatment seems to provide higher eradication rates than 7-day treatment.

 After failure of first-line therapy, 10-day levofloxacin-amoxicillin triple therapy should be used as second-line treatment.

 Bismuth-containing quadruple therapy is an alternative, if available.

Third-line treatment

- After two treatment failures, the European guidelines recommend Hp culture and susceptibility testing to allow a better choice of rescue treatment based on the antimicrobial resistance pattern of the specific Hp strain.
- A rifabutin-based regimen should be used in the treatment of refractory Hp infection, namely in patients in whom all previous treatments failed.
- In most studies rifabutin was prescribed at a dose of 300 mg daily (either 150 mg twice a day or 300 mg once a day) for 10 days, providing eradication rates of about 70%.

 After failure of a second-line regimen, treatment should be guided by antimicrobial susceptibility testing.

 Nonetheless, referral to specialist setting is strongly advised.

Statement

 Recent studies confirmed the beneficial effect of probiotics in reducing side effects even when added to 14-day triple therapy or to sequential therapy, but no benefit on eradication rate was shown with these regimens.

Hp and prevention of gastric cancer

 Two recent meta-analyses confirmed HP as a strong risk factor for gastric cancer, reporting that Hp eradication significantly reduced the risk of developing gastric cancer.

 There is strong evidence that HP exerts a direct mutagenic effects in animal models and cell lines

 The bacterium has developed strategies to damage the DNA of gastric epithelium cells. The genotoxic properties of HP are the result of inflammatory cells chronically infiltrating the gastric mucosa generating reactive oxygen and nitrogen species that may damage cell DNA, involving the activation of bacterial virulent factors, such as urease, CagA and VacA.

The gastric tumourigenic pathway is similar to that of other tumours caused by chronic inflammation. A multifactorial view of the diversity in gastric cancer aetiology (*Hp*, host genetic factors and environment) should be accepted, further analyzed and used for an adequate prevention of this malignancy.

Statements

Hp infection is the most consistent risk factor for gastric cancer.

 The risk of gastric cancer is associated with long-standing gastritis and severity of gastric atrophy / intestinal metaplasia.

 Hp eradication is the most promising strategy to reduce the incidence of gastric cancer, particularly in high-incidence countries.

Statement

Hp testing and eradication should be considered in the following groups to prevent gastric cancer

- Patients with previous gastric neoplasia after endoscopic orsurgical therapy.
 First-degree relatives of patients with gastric
 - cancer.
- Patients with chronic gastric acid inhibition for more than one year.
- Patients with strong environmental risk factors for gastric cancer (heavy smoking, high exposure to dust, coal, quartz, cement).

Statement

 Gastric precancerous conditions (atrophic gastritis and / or intestinal metaplasia) require endoscopic surveillance.

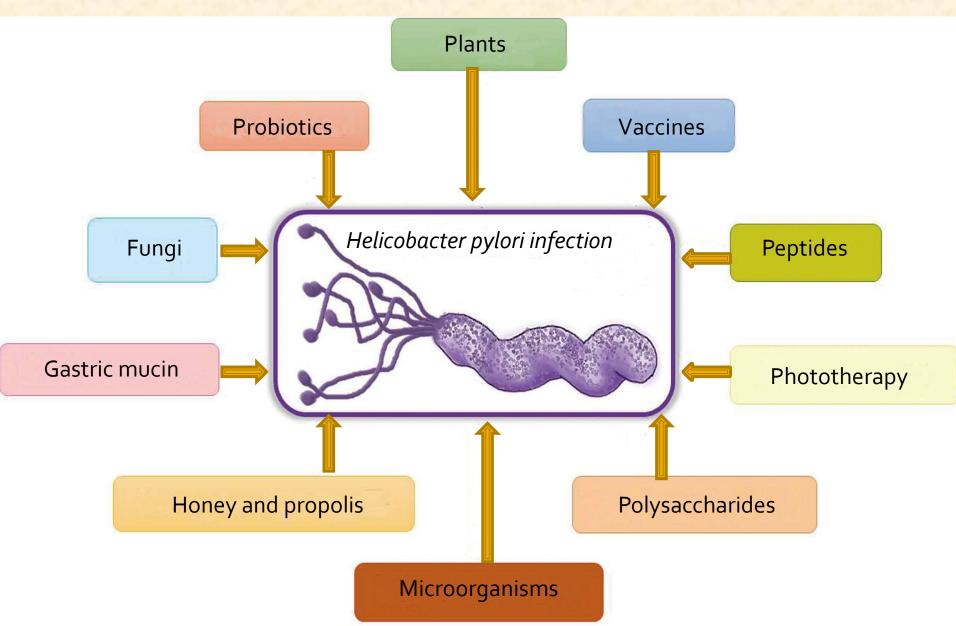
Alternative therapies

Alternative therapies have not been effective in eradicating the bacteria but have been shown to maintain low bacterial levels.

Some of them are useful in preventing the adverse effects of antibiotics, modulating the immune response, gastroprotection, and the general promotion of health.

Therefore, those agents can be used as adjuvants of allopathic anti-Hp eradication therapy.

Alternative approaches to the current allopathic therapy against Hp. Different preventive, healing and adjuvant strategies proposed

Mechanism used in the alternative strategies described for the treatment of *Hp Three levels are considered as targets*. The 1st involves the host, where vaccines and immune response modulators could act. The 2nd is the stomach, where many mechanisms could have different types of action to restore homeostasis (*i.e., gastroprotection, anti-inflammatory*). Finally, *Hp* is the central target, where alternative treatments are intended to eradicate or prevent the infection, acting upon growth or colonization factors.

Antibodies (vaccines) Immunoregulatory Gastroprotection Mucus production Healing promoters Anti-inflammatory Anti-vacuolization Antioxidants

Bacteriostatic Bactericidal Anti-adherent Anti-urease Motility inhibitors ΚΡΙΤΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ ΤΩΝ ΕΞΩΓΑΣΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΧΕΤΙΣΕΩΝ ΤΗΣ ΛΟΙΜΩΞΗΣ ΑΠΟ ΕΛΙΚΟΒΑΚΤΗΡΙΔΙΟ ΤΟΥ ΠΥΛΩΡΟΥ

Εξωγαστρικές συσχετίσεις

Αιματολογικές καταστάσεις

- Iron-deficiency anemia
- Idiopathic thrombocytopenic purpura

Αγγειακά νοσήματα

- Ischemic heart disease
- Cerebral stroke
- Primary Raynaud phenomenon
- Primary headache
 Δερματικές καταστάσεις
 - Rosacea
 - Chronic idiopathic urticaria
- Alopecia areata
 Νεφρική ανεπάρκεια
 Σακχαρώδης διαβήτης
 Αναπνευστικά νοσήματα

Γλαύκωμα Καθυστερημένη εμμηναρχή Ανορεξία ηλικίας Ηπατική εγκεφαλοπάθεια Αυτοάνοσα νοσήματα

- Sjogren's syndrome
- Henoch-Schonlein purpura
- Autoimmune thyroiditis
- Idiopathic arrythmias
- Parkinson's disease
- Nonarterial anterior optic ischemic neuropathy

Παιδιατρικά νοσήματα

- ✓ Growth retardation
- Sudden infant death syndrome

Ι.Θ.Π. Γενικά

- Η ΙΘΠ είναι μια αυτοάνοση νόσος στην οποία αυτοαντισώματα συνδέονται στην επιφάνεια των αιμοπεταλίων, γεγονός που οδηγεί σε καταστροφή τους
- Η συχνότητα εκτιμάται στα παιδιά σε 5/100000 /έτος και στους ενήλικες 2.7/100.00/έτος
- Αναλογία ανδρών προς γυναίκες 1:7
 Φυσική ιστορία: ήπια έως θανατηφόρος

Idiopathic thrombocytopenic purpura

- A meta-analysis and two systematic reviews demonstrated that Hp eradication induced a significant increase in platelet count.
- An increase in platelet count in 51% of eradicated patients vs. 8.8% of noneradicated patients with ITP was observed

I.Ө.П. & *Нр*

Η σύνδεση της λοίμωξης από *Hp* με την εμφάνιση ΙΘΠ απετέλεσε μια ενδιαφέρουσα αν και αμφιλεγόμενη περιοχή επιστημονικού ενδιαφέροντος τα τελευταία χρόνια.

Hp infection and idiopathic thrombocytopenic purpura: Review of the published data

Σύνολο ασθενών (16 μελέτες)	Θετικότητα στο <i>Ηρ</i>	Εκρίζωση <i>Ηρ</i>	Ανταπόκριση (αύξηση ΑΜΠ)	Παρακολού- θηση (μήνες)
1126	723	470/577	250	4-24
	(64%)	(81%)	(53%)	
(18-435)	(21-100)	(43-100)	(0-100)	

Επίκριση δεδομένων

- Η παθογένεση δεν έχει διευκρινισθεί πλήρως.
- Θετική συσχέτιση μεταξύ λοίμωξης από Ηρ & ορισμένου ποσοστού περιπτώσεων ΙΘΠ
- Διασταυρούμενη αντίδραση μεταξύ Igs σχετιζόμενων με τα PLT και πρωτείνης CagA του Hp.

Επίκριση δεδομένων

- Η εκρίζωση του Ηρ βελτιώνει >50% των ενηλίκων ασθενών με ΙΘΠ. Γενετικοί παράγοντες του ξενιστού (HLA class II system) και παράγοντες του Hp (variability of strains) ευθύνονται για τα διαφορετικά αποτελέσματα που περιγράφηκαν.
- Απαραίτητες ελεγχόμενες
 με placebo μελέτες σε
 μεγάλο αριθμό ασθενών.

Ένδεια Βιταμίνης Β12

B12 deficiency

- A recent systematic review of 17 studies, including 2454 subjects, addressed the association between Hp and cobalamin levels in patients with unexplained vitamin B12 deficiency.
- Hp-positive subjects showed significantly lower cobalamin levels than Hp-negative ones.
 Moreover, a sub-group analysis on the effect of eradication on cobalamin levels showed significantly lower levels before eradication.

Ένδεια Βιταμίνης Β12

Το Hp συνδέεται με μειωμένη απορρόφηση B12 και αυξημένα επίπεδα ομοκυστείνης και εξ αιτίας αυτού η λοίμωξη από Hp μπορεί να συνδυάζεται με στεφανιαία νόσο.

B12 & Hp (Επίκριση)

Χρόνιοι νεφροπαθείς που υποβάλλονται σε αιμοκάθαρση έχουν χαμηλότερα επίπεδα B12 συγκριτικώς με τους Hp αρνητικούς ασθενείς που υποβάλλονται σε αιμοκάθαρση

Κριτική ανάλυση των μελετών αποδεικνύει ότι διαφέρουν στον ορισμό της λοίμωξης από Ηp, στον ορθό προσδιορισμό των επιπέδων Β12, στην ορθή επιλογή των ατόμων των μελετών και στην ορθή γεωγραφική κατανομή.

Σιδηροπενική αναιμία

- The association of *Hp* with otherwise unexplained irondeficiency anaemia, after endoscopic exclusion of the most common bleeding, i.e. Ca, peptic ulcer and nonbleeding, i.e. celiac disease, previous gastric surgery, GI diseases, has been well demonstrated.
- Two further meta-analyses showed that *Hp* eradication combined with oral iron supplementation is superior to iron supplementation alone for unexplained irondeficiency anaemia.
- However, it should be noted that only corpus mucosa involvement and development of corpus gastritis links *Hp* infection to iron-deficiency anaemia.

Σιδηροπενική αναιμία & Ηp

 Η λοίμωξη από Ηp μπορεί να συνοδεύεται από έλλειψη Fe με συνοδό ή όχι σιδηροπενική αναιμία, ανεξάρτητα από ύπαρξη ή μη πεπτικού έλκους. Η λοίμωξη από Ηp συνοδεύεται από μειωμένα επίπεδα φερριτίνης και από 40% αύξηση στην επίπτωση σιδηροπενίας

Hepcidin

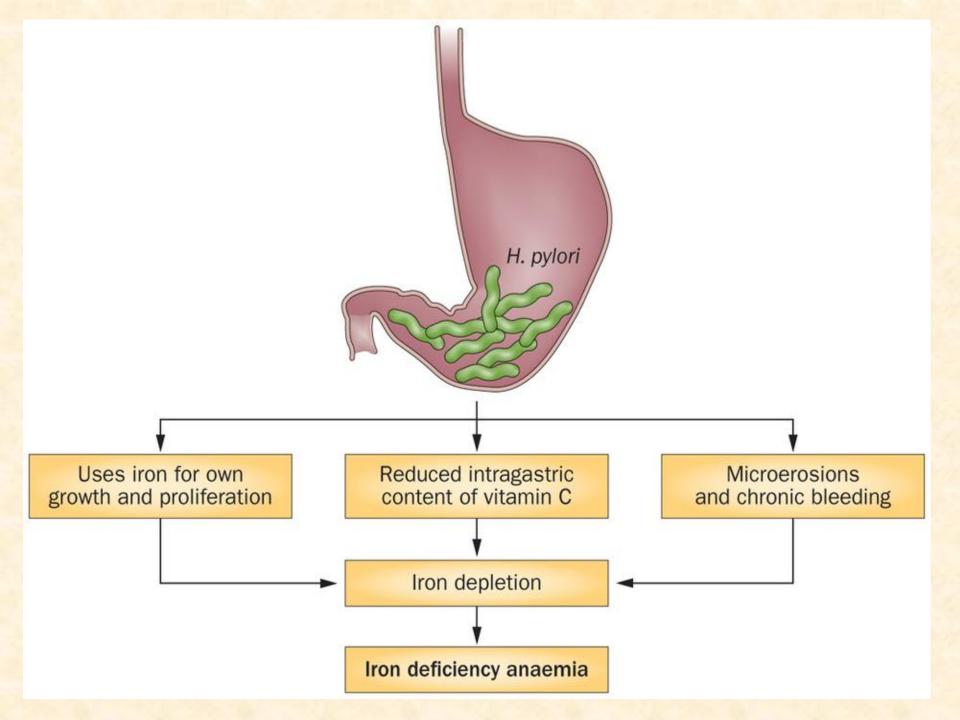
Η παρατηρηθείσα σχέση μεταξύ αύξησης της δραστικότητος της hepcidin (ενός νέου αντιμικροβιακό πεπτιδίου) και ευόδωσης φλεγμονής και αναιμίας, τόσο στους ανθρώπους όσο και στα ζώα, υποστηρίζει ότι το πεπτίδιο αυτό αποτελεί σημαντικότατο μεσολαβητή για την εμφάνιση αναιμίας ή φλεγμονής.

Πιθανή ερμηνεία

- Άτομα με γαστρίτιδα θετική στο *Hp* παρουσιάζουν διαταραχές στο ενδογαστρικό pH και στα επίπεδα ασκορβικού οξέος, με αποτέλεσμα μειωμένη απορρόφηση Fe και εμφάνιση αναιμίας.
- Το *Hp* αυξάνει την γαστρική λακτοφερρίνη η οποία προσλαμβάνει τον σίδηρο από την τρανσφερρίνη.

Ο συνδεδεμένος με την λακτοφερρίνη Fe, προσλαμβάνεται από το Hp μέσω υποδοχέων της εξωτερικής μεμβράνης του χρησιμοποιώντας τον για την δική του ανάπτυξη.

 Εν τούτοις το μοντέλο αυτό δεν ερμηνεύει γιατί όλα τα θετικά στο *Hp* άτομα δεν εμφανίζουν σιδηροπενική αναιμία.

Νοσήματα αναπνευστικού

Χρόνια βρογχίτις – Πνευμονική ΤΒC

- Μικρός αριθμός επιδημιολογικών και ορολογικών case-control μελετών υποστηρίζουν ότι η λοίμωξη από *Hp* μπορεί να συνοδεύεται από χρόνια βρογχίτιδα.
- Υποστηρίζεται επίσης ότι η Ηp λοίμωξη μπορεί να είναι συχνότερη σε ασθενείς με πνευμονική TBC.

Βρογχεκτασία – Καρκίνος πνεύμονος

Ασθενείς με καρκίνο πνεύμονος ή βρογχεκτασία μπορεί να παρουσιάζουν αυξημένη οροθετικότητα στο *Hp*.

Αποφρακτική άπνοια ύπνου

Περιγράφηκε θετική συσχέτιση μεταξύ *Ηp* λοιμώξεως και αποφρακτικής άπνοιας στη διάρκεια του ύπνου.

Τα αποτελέσματα δεν έχουν επιβεβαιωθεί.

Επίκριση

- Η σχέση μεταξύ Ηp λοιμώξεως και αναπνευστικών νοσημάτων στηρίζεται σε casecontrol studies οι οποίες περιλαμβάνουν μικρό αριθμό ασθενών.
- Δεν υπάρχει μελέτη που να προτείνει συγκεκριμένο παθογενετικό μηχανισμό που να συνδέει τη λοίμωξη από *Hp* με τα πνευμονικά νοσήματα.

 Χρειάζονται προοπτικές μελέτες με μεγάλο αριθμό ασθενών με σκοπό την επιβεβαίωση ή απόρριψη της σχέσεως μεταξύ *Hp* λοιμώξεως και πνευμονικών νοσημάτων.

Ισχαιμική καρδιοπάθεια & Ηρ

Χρόνιες λοιμώξεις: Παράγοντες που υπεισέρχονται πρόωρα στις διαδικασίες αθηροσκλήρωσης.

 Η επίδρασή τους μπορεί να είναι μεγαλύτερη σε περιπτώσεις λοιμωδών παραγόντων με ευρεία διασπορά όπως το *Hp*.

Παθογένεση αγγειακής βλάβης

- Η asymmetric dimethylarginine (ενδογενής αναστολέας της συνθετάσης του NO) αυξάνει σε λοιμώξεις.
- Η ουσία αυτή μπορεί να παίζει σημαντικό ρό λο αφού επηρεάζει αρνητικά τις λειτουργίες του αγγειακού ενδοθηλίου.
- Η Ηp λοίμωξη αυξάνει τα επίπεδα της ασύμμετρης διμεθυλαργινίνης.

Ισχαιμική καρδιοπάθεια

 Recent data showed an association between CagA-positive Hp strains and ischaemic heart disease.

- Έτσι, θεωρητικώς, η εκρίζωση του *Hp* μπορεί να μειώσει τον κίνδυνο εμφάνισης καρδιοαγγειακής νόσου.
- Μελέτες εκρίζωσης του Hp δίδουν αντικρουόμενα αποτελέσματα, όσον αφορά στην πορεία της ισχαιμικής καρδιοπάθειας.
- Όμως, μελέτες σχετικές με μηχανισμούς molecular mimicry που επάγονται από το Hp υποστηρίζουν εντόνως την ύπαρξη σχέσεως μεταξύ Hp λοίμωξης και καρδιοαγγειακής νόσου.

Ο ρόλος της ομοκυστείνης

Μεταξύ των παραγόντων που εμπλέκονται στην παθογένεση της αρτηριοσκλήρωσης η ατροφική γαστρίτις φαίνεται ότι εμπλέκεται και αυτή στην παθογένεια μέσω της ανάπτυξης υπερομοκυστεϊναιμίας, η οποία αποτελεί γνωστό παράγοντα κινδύνου για εμφάνιση ισχαιμικής καρδιακής νόσου.

Αιτιοπαθογένεια

Η λοίμωξη από *Hp* μπορεί να εμπλέκεται στην παθογένεση της ισχαιμικής καρδιακής νόσου μέσω απελευθέρωσης φλεγμονωδών κυττοκινών και άλλων μεσολαβητών φλεγμονής.

Οι παράγοντες αυτοί προκαλούν τη γένεση καταρράκτη βιοχημικών αντιδράσεων οι οποίοι προκαλούν ενδοθηλιακή βλάβη και ευόδωση της προσκόλλησης της πλάκας χολεστερόλης στο αγγειακό τοίχωμα.

Περιοδοντική νόσος

Πρόσφατη μεταανάλυση υποστηρίζει ότι η περιοδοντική νόσος (η οποία προκαλείται από πολλούς μικροοργανισμούς συμπεριλαμβανομένου του Ηp), συμβάλλει στην παθογένεση της καρδιοαγγειακής νόσου τουλάχιστον κατά 20% και του εγκεφαλικού επεισοδίου σε μεγαλύτερο βαθμό.

Επίκριση

Τονίζεται ότι από τις δημοσιευμένες μελέτες καμία δεν έλαβε υπ όψιν της ως συνεργό παράγοντα πιθανή υποκείμενη γενετική προδιάθεση για εμφάνιση ισχαιμικής νόσου ή γενετική προδιάθεση όσον αφορά στο αποτέλεσμα της *Hp* λοίμωξης. Το γεγονός της εμφάνισης καρδιοαγγειακής νόσου και σε άτομα τα οποία δεν έχουν κανένα παράγοντα κινδύνου, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι καμία κατάσταση ή έκθεση σε περιβαλλοντικό παράγοντα δεν μπορεί να ερμηνεύσει εξ ολοκλήρου την εμφάνιση και εξέλιξη της καρδιοαγγειακής νόσου.

Οφθαλμικά νοσήματα

Γλαύκωμα

Το 2002, οι Kountouras et al περιέγραψαν αυξημένη συχνότητα λοίμωξης από *Hp* σε ασθενείς με γλαύκωμα.

 Διαπίστωσαν ακόμη ότι η επιτυχής εκρίζωση του μικροβίου μειώνει την ενδοφθάλμια πίεση και βελτιώνει τις οφθαλμικές παραμέτρους.

Σε μεταγενέστερη μελέτη από τον Καναδά με μεγάλο αριθμό ασθενών δεν υπήρξε σημαντική διαφορά στη συχνότητα λοίμωξης από Ηρμεταξύ ασθενών και μαρτύρων. Οι συγγραφείς συμπεραίνουν ότι δεν υπάρχει σχέση μεταξύ λοίμωξης από Ηρκαι γλαυκώματος.

Επίκριση

Δεν υπάρχει προφανής αιτιολογία για την ύπαρξη αυτών των διαφορών. Φαίνεται ότι διαφορές στη συχνότητα λοίμωξης μεταξύ των διαφόρων χωρών επηρεάζουν τα αποτελέσματα, αφού η οροθετικότητα στους ασθενείς με γλαύκωμα στην Ελληνική μελέτη ήταν 88% και στην Καναδική 26%. Χρειάζονται περαιτέρω μελέτες στο ενδιαφέρον αυτό θέμα.

Δερματολογικά νοσήματα

Ροδόχρους ακμή

Η πλέον συχνή δερματοπάθεια. Άγνωστης αιτολογίας.

Η λοίμωξη από *Ηp* φαίνεται ότι είναι σημαντικός αιτιολογικός παράγων.

Η θεραπεία εκρίζωσης προσφέρει θεραπευτικό όφελος αν και η συχνότητα της *Hp* λοίμωξης στους ασθενείς δεν διαφέρει από αυτήν των φυσιολογικών ατόμων.

Σακχαρώδης διαβήτης

Σακχαρώδης διαβήτης

- Υποστηρίζεται ότι οι διαβητικοί ασθενείς παρουσιάζουν αυξημένη αναλογία λοίμωξης από *Hp*, η οποία συνοδεύεται από αυξημένη συχνότητα δυσπεπτικών ενοχλημάτων.
- Διαβητικοί με νευροπάθεια του αυτονόμου και δυσπεψία φαίνεται ότι έχουν αυξημένη συχνότητα λοίμωξης από Ηρ.

Συνεπώς είναι αναγκαία η θεραπεία εκρίζωσης?

Παθήσεις ουροποιητικού

Δεδομένα

- Αυξημένα επίπεδα αζώτου ουρίας στο αίμα συνοδεύονται από χαμηλή επίπτωση λοίμωξης από *Hp*.
- Ασθενείς με τελική νεφρική ανεπάρκεια έχουν μειωμένη συχνότητα λοίμωξης από *Hp* (27.5% συγκριτικώς με 56% των μη αιμοκαθαιρομένων ασθενών)

Δεδομένα

Ασθενείς με νεφρική ανεπάρκεια προστατεύονται από τη λοίμωξη.

Η μείωση της γαστρικής έκκρισης από το *Ηp* λόγω της χρόνιας γαστρίτιδος μπορεί να ενέχεται παθογενετικά.

Συμπέρασμα

Η σχέση της λοίμωξης από Ελικοβακτηρίδιο του πυλωρού με εκδηλώσεις από άλλα όργανα και συστήματα είναι υπαρκτή τουλάχιστον για ορισμένα από αυτά

Οι ακριβείς παθογενετικοί μηχανισμοί διερευνώνται

Iasi University of Medicine & Pharmacy